

**Bryssel den 29 november 2024
(OR. en)**

**15916/1/24
REV 1**

LIMITE

**COPEN 499
DROIPEN 242
MIGR 422
COSI 212
COMIX 466
JAI 1703
CODEC 2175**

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0439(COD)**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	ST 15915/24 + ADD 1
Komm. dok. nr:	ST 16149/23 + COR 1 + COR 2
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av minimiregler för att förebygga och motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen samt om ersättande av rådets direktiv 2002/90/EG och rådets rambeslut 2002/946/RIF – Allmän riktlinje

Inledning

Den 28 november 2023 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av minimiregler för att förebygga och motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen samt om ersättande av rådets direktiv 2002/90/EG och rådets rambeslut 2002/946/RIF (dok. ST 16149/23 + COR 1 + COR 2).

Förslaget grundar sig på artikel 83.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete behandlade förslaget under det spanska, belgiska och ungerska ordförandeskapet. Den text som blev resultatet av denna behandling återfinns i bilagan.

I Europaparlamentet har utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE) huvudansvaret. Birgit Sippel utsågs till föredragande. Inget betänkande har ännu lagts fram.

Den 27 november 2024 diskuterade gemensamma kommittén och Coreper de viktigaste frågorna enligt nedan. En stor majoritet av delegationerna uppgav att de kunde stödja den lösning som nåtts för dessa frågor och som anges i bilagan.

Den 28 november 2024 finjusterade RIF-råden texten i artikel 11.3 och 11.4 och motsvarande skäl 16. De ändringar som har gjorts har markerats i bilagan.

De viktigaste frågorna

1) Humanitär klausul (skäl 7 jämfört med artikel 3)

Frågan om den humanitära klausulen hänför sig till tanken att visst bistånd till tredjelandsmedborgare för att resa in i, transitera genom eller vistas i Europeiska unionen – särskilt bistånd till nära familjemedlemmar eller stöd för att tillgodose grundläggande mänskliga behov – inte bör anses utgöra brottet smuggling av migranter.

Kommissionen hade i sitt förslag till direktiv föreslagit att klausulen skulle införas i ett skäl, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att välja hur de ska hantera den. Under behandlingen i arbetsgruppen föreslog dock vissa medlemsstater att klausulen skulle flyttas till den normativa delen.

Förutom frågan huruvida den humanitära klausulen bör behandlas i skälen eller i den normativa delen skilde sig delegationernas ståndpunkter också åt när det gäller klausulens exakta ordalydelse.

Efter en grundlig genomgång av de argument som lagts fram under de årslånga förhandlingarna, och med beaktande av diskussionerna under de senaste mötena, förefaller det lämpligt att ta upp frågan om den humanitära klausulen i ett skäl, se skäl 7 (på sidan 8).

Denna text bör läsas mot bakgrund av skäl 6a, där det understryks att direktivet är ett instrument för minimiharmonisering: *Det står [...] medlemsstaterna fritt att anta eller behålla lagstiftning som föreskriver en bredare kriminalisering än vad som anges i detta direktiv.*

2) Påföljder för juridiska personer (artikel 8.3)

På begäran av några delegationer har ett skäl 13aa införts i texten och en punkt 5 har lagts till i artikel 8. Denna nya text behandlar den särskilda situationen i stater där andra straffrättsliga EU-instrument inte är tillämpliga och som i enlighet med sin nationella rätt inte fastställer straffrättsliga eller icke-straffrättsliga bötesbelopp för juridiska personer i proportion till hur allvarligt det brott som begåtts av en fysisk person är, utan tillämpar andra kriterier, inbegripet ett kriterium som grundar sig på avsaknaden av organisationsstrukturer och skyddsåtgärder eller andra brister i den juridiska personens organisation.

Slutsats

Mot bakgrund av det ovanstående uppmanas Coreper att

- a) bekräfta överenskommelsen om texten till den allmänna riktlinjen enligt bilagan till denna not, och
- b) rekommendera rådet att enas om en allmän riktlinje om denna text, som kommer att utgöra mandatet för förhandlingar med Europaparlamentet.

ORDFÖRANDESKAPETS OMARBETNING¹

Utkast till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av minimiregler för att förebygga och motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen samt om ersättande av rådets direktiv 2002/90/EG och rådets rambeslut 2002/946/RIF

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ Ny text i förhållande till utkastet i dok. 15916/24 INIT är markerad med **fetstil och understrykning**. Tillagd text som föreslagits tidigare är markerad med enbart **fetstil**. Strykningar markeras med [...].

² EUT C , , s. .

³ EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) Hjälptill olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen är en brottslig verksamhet som utsätter människor för livsfara och kränker deras värdighet i syfte att uppnå stora vinster, vilket undergräver de grundläggande rättigheterna. Denna brottsliga verksamhet bidrar till irreguljär migration och undergräver unionens mål för migrationshantering. Utförandet av sådan brottslig verksamhet drivs av den ökande efterfrågan och av de stora vinster som kriminella organisationer erhåller. Att förebygga och bekämpa dessa brott förblir en prioritering för unionen.
- (2) Direktiv 2002/90/EG⁴ och rådets rambeslut 2002/946/RIF⁵ (*paketet för att motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse*) utgör unionens rättsliga ram för att motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse för tredjelandsmedborgare. Här fastställs en gemensam brottsrubricering för hjälp till olovlig inresa, hjälp till olovlig transitering och hjälp till olovlig vistelse och fastställs den straffrättsliga ramen för påföljder för sådana brott. För att hantera nya trender och göra unionsramen för att förebygga och bekämpa dessa brott mer ändamålsenlig är det nödvändigt att uppdatera den befintliga rättsliga ramen.

⁴ Rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj>).

⁵ Rådets rambeslut 2002/946/RIF av den 28 november 2002 om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EGT L 328, 5.12.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj).

- (3) I Europeiska rådets slutsatser av den 9 februari 2023 bekräftades behovet av att stärka unionens åtgärder för att förhindra irreguljär migration och förlust av människoliv, särskilt genom att intensifiera samarbetet med ursprungs- och transitländer och genom att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna och med Europol, Frontex och Eurojust. I den förnyade åtgärdsplanen mot smuggling av migranter (2021–2025) fastställs de politiska åtgärderna mot migrantsmuggling, som en viktig del av den övergripande strategi i fråga om migration som fastställs i den nya migrations- och asylpakten. Åtgärderna fördelas på fyra prioriterade områden: förstärkt samarbete med partnerländer och internationella organisationer, sanktioner mot migrantsmugglare och förhindrande av att migranter utnyttjas, förstärkt samarbete mellan brottsbekämpande och rättsliga myndigheter och stöd till deras arbete, samt förbättrade kunskaper.
- (4) Hjälptill olovlig inresa, transitering och vistelse är ett gränsöverskridande fenomen, och brottets internationella dimension bör erkännas när åtgärder antas på unionsnivå och nationell nivå. Unionen och medlemsstaterna bör därför ta hänsyn till sina internationella åtaganden när de vidtar åtgärder på EU-nivå och nationell nivå, bland annat när det gäller tilläggsprotokollet mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, Förenta nationernas havsrättskonvention, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, den internationella sjöräddningskonventionen, Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter samt det arbete som utförs av FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå. **I synnerhet bör ingenting i detta direktiv påverka medlemsstaternas och enskilda personers rättigheter, skyldigheter och ansvar att tillhandahålla stöd till tredjelandsmedborgare, av humanitära skäl eller i syfte att tillgodose deras grundläggande mänskliga behov enligt tillämplig internationell rätt – inbegripet internationell människorättslagstiftning och i synnerhet, i tillämpliga fall, 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt 1967 års New York-protokoll, och Förenta nationernas havsrättskonvention, samt i överensstämmelse med rättsliga skyldigheter. Sådant stöd kan också omfatta rådgivning eller stöd av juridisk, språklig eller social karaktär.**

- (5) Med beaktande av utvecklingen av den verksamhet som syftar till hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen samt unionens och medlemsstaternas rättsliga skyldigheter enligt internationell rätt, bör brottsrubriceringen tillnärmast ytterligare i alla medlemsstater så att den omfattar de relevanta gärningarna på ett mer heltäckande sätt.
- (6) I enlighet med principerna om straffrättens laglighet och proportionalitet, och för att bekämpa brottslig verksamhet som i vinstsyfte utsätter människor för livsfara och kränker deras värdighet, är det nödvändigt att tillhandahålla en exakt och detaljerad brottsrubricering som motverkar dessa brottsliga gärningar. Hjälp till olovlig inresa, transitering eller vistelse i unionen bör utgöra ett brott **åtminstone** när det finns en koppling till en faktisk eller utlovad ekonomisk eller materiell fördel. **Detta bör inte påverka det sätt på vilket medlemsstaterna i sin nationella rätt hanterar hjälpande handlingar för vilka en faktisk eller utlovad ekonomisk eller materiell fördel inte är ett brottsrekvisit.**

[...]

- (6a) Detta direktiv är ett instrument för minimiharmonisering. Det står därför medlemsstaterna fritt att anta eller behålla lagstiftning som föreskriver en bredare kriminalisering än vad som anges i detta direktiv, i syfte att effektivisera kampen mot migrantsmugglare. Medlemsstaterna bör säkerställa att avsiktlig hjälp till en tredjelandsmedborgare att resa in i, transitera genom eller vistas på en medlemsstats territorium i strid med relevant unionsrätt eller den berörda medlemsstatens lagstiftning om tredjelandsmedborgares inresa, transitering och vistelse utgör ett brott åtminstone om den person som utför gärningen begär, tar emot eller accepterar, direkt eller indirekt, en ekonomisk eller materiell fördel, eller ett löfte därom, eller utför sin gärning för att erhålla en sådan fördel. Eftersom detta direktiv är ett instrument för minimiharmonisering står det dock medlemsstaterna fritt att kriminalisera sådana handlingar när inga ekonomiska eller andra materiella fördelar har tillhandahållits.
- (7) Ingenting i detta direktiv bör tolkas som ett krav på kriminalisering av, å ena sidan, bistånd till nära familjemedlemmar och, å andra sidan, humanitärt bistånd eller stöd till grundläggande mänskliga behov som ges till tredjelandsmedborgare i enlighet med tillämpliga nationella och internationella rättsliga ramar.

[...]

- (7a) **Utan att det påverkar tillämpningen av regler i nationell rätt om olovlig inresa till den berörda medlemsstatens territorium** bör tredjelandsmedborgare inte bli straffrättsligt ansvariga för **enbart den omständigheten** att de har varit föremål för brottet **hjälp till olovlig inresa i, transitering genom eller vistelse på en medlemsstats territorium.**
- (8) Konsekvenserna av hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse sträcker sig bortom den medlemsstat där den olovliga inresan äger rum. Minimireglerna om brottsrekvisit bör omfatta gärningar som äger rum på vilken medlemsstats territorium som helst, så att andra medlemsstater än dem där olovlig inresa äger rum tillåts att agera med anledning av sådana brott, förutsatt att de berörda medlemsstaterna fastställer sin behörighet i fråga om dessa brott.
- (9) Det finns ett behov av att skilja mellan brottet hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen och grova brott som orsakar större skada för samhället och enskilda personer. Påföljdsnivåerna bör återspegla att samhället ser mer allvarligt på gärningarna ju grövre och skadligare de är, och därför bör grova brott bli föremål för strängare påföljder.
- (10) Medlemsstaterna bör tillämpa detta direktiv i enlighet och full överensstämmelse med 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom protokollet angående flyktingars rättsliga ställning från 1967, sina skyldigheter i fråga om tillgång till internationellt skydd, särskilt principen om *non-refoulement*, och de grundläggande rättigheterna.
- (11) Påföljderna för brotten bör vara effektiva, avskräckande och proportionella. I detta syfte bör miniminivåer för högsta fängelsestraff fastställas för fysiska personer. Kompletterande åtgärder är ofta ändamålsenliga och bör därför också finnas tillgängliga i straffrättsliga förfaranden.

[...] ⁶[...]

- (11a) Det högsta fängelsestraff som i detta direktiv föreskrivs för de brott som begås av fysiska personer bör vara tillämpligt på åtminstone de allvarligaste formerna av sådana brott. Alla medlemsstaters straffrätt innehåller bestämmelser om mord och dråp, grov misshandel samt våld mot tjänsteman inom brottsbekämpning eller andra brott där bruk av grovt våld utgör en del av brottet, som antingen begås uppsåtligen eller av grov vårdslöshet. Medlemsstaterna bör kunna använda sig av dessa allmänna bestämmelser, inbegripet bestämmelser om försvårande omständigheter, när de införlivar bestämmelserna i detta direktiv om brott som orsakar en persons död, oavsett om de begås uppsåtligen eller av grov vårdslöshet.**

⁶ [...]

(11b) Om det i detta direktiv föreskrivs att en gärning endast utgör ett brott om den är uppsåtlig och, genom att allvarligt äventyra en tredjelandsmedborgares liv, orsakar den [...] personens död, bör begreppet *uppsåt* tolkas i enlighet med nationell rätt och med beaktande av relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol. Ingenting i detta direktiv bör tolkas som ett krav på strikt ansvar för eventuella konsekvenser av de verksamheter som klassificeras som brott i detta direktiv.

(12) [...]

- (13) Om det föreskrivs i nationell rätt bör juridiska personer hållas straffrättsligt ansvariga för hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen. Medlemsstater vars nationella rätt inte tillåter att juridiska personer föreskrivs straffrättsligt ansvar bör säkerställa att deras administrativa sanktionssystem innehåller verkningsfulla, avskräckande och proportionella sanktionstyper och sanktionsnivåer, i enlighet med vad som fastställs i detta direktiv, för att uppnå direktivets mål. Dessa påföljder bör åtföljas av kompletterande åtgärder. [...] **Gärningens allvar samt de berörda juridiska personernas individuella, ekonomiska och andra förhållanden bör beaktas för att säkerställa att den utdömda påföljden är effektiv, avskräckande och proportionell. Medlemsstaterna bör kunna fastställa högsta bötesnivåer, antingen som en procentandel av den berörda juridiska personens totala globala omsättning eller i fasta belopp. Vid införlivandet av detta direktiv bör medlemsstaterna besluta vilket av dessa två alternativ de kommer att använda.**
- (13aa) Eftersom detta direktiv utgör en utveckling av Schengenregelverket bör hänsyn dock tas till den särskilda situationen i de medlemsstater där andra straffrättsliga EU-instrument inte är tillämpliga och som i enlighet med sin nationella rätt inte fastställer straffrättsliga eller icke-straffrättsliga bötesbelopp för juridiska personer i proportion till hur allvarligt det brott som begåtts av en fysisk person är, utan tillämpar andra kriterier, inbegripet ett kriterium som grundar sig på avsaknaden av organisationsstrukturer och skyddsåtgärder eller andra brister i den juridiska personens organisation. Om det är nödvändigt för att bevara enhetligheten i det nationella påföljdssystemet för juridiska personer bör dessa medlemsstater ha möjlighet att fastställa det högsta bötesbeloppet för juridiska personer till en nivå som är förenlig med deras nationella system, förutsatt att nivån på de påföljder som är tillämpliga på juridiska personer är förenlig med den som föreskrivs i nationell rätt för brott av motsvarande svårhetsgrad och att påföljderna är effektiva, proportionella och avskräckande.

- (13a) Om medlemsstaterna vid fastställandet av de böter som ska åläggas juridiska personer väljer att tillämpa kriteriet med en juridisk persons totala globala omsättning bör de besluta huruvida denna omsättning ska beräknas på grundval av det räkenskapsår som föregick det räkenskapsår då brottet begicks eller på grundval av det räkenskapsår som föregick bötesbeslutet. De bör också överväga att fastställa regler för fall där det inte är möjligt att fastställa bötesbeloppet på grundval av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregick det räkenskapsår då brottet begicks, eller under det räkenskapsår som föregick bötesbeslutet. I sådana fall bör medlemsstaterna kunna ta hänsyn till andra kriterier, såsom den totala globala omsättningen under ett annat räkenskapsår. Om dessa regler omfattar fastställande av fasta bötesbelopp bör det inte vara nödvändigt att de högsta nivåerna för dessa belopp når upp till de nivåer som i detta direktiv fastställs som minimikrav för högsta bötesnivåer i fasta belopp.**
- (13b) Om medlemsstaterna väljer högsta bötesnivåer i fasta belopp bör dessa nivåer fastställas i nationell rätt. De högsta nivåerna för sådana böter bör tillämpas på de allvarligaste formerna av brott som definieras i detta direktiv och som begås av ekonomiskt starka juridiska personer. Medlemsstaterna bör kunna fastställa metoden för beräkningen av dessa högsta bötesnivåer, inbegripet särskilda villkor för dessa. Medlemsstaterna uppmanas att regelbundet se över de bötesnivåer som fastställts i fasta belopp med hänsyn till inflationstakt och andra svängningar i penningvärde, i enlighet med de förfaranden som fastställs i deras nationella rätt. Medlemsstater som inte har euron som valuta bör föreskriva högsta bötesnivåer i sin egen valuta motsvarande de nivåer i euro som fastställs i detta direktiv den dag då direktivet träder i kraft. Dessa medlemsstater uppmanas att regelbundet se över bötesnivåerna även med hänsyn till växelkursens utveckling.**

- (13c) **Fastställandet av högsta bötesnivå påverkar inte domares eller domstolars rätt att i straffrättsliga förfaranden besluta om lämpliga påföljder i enskilda fall. Eftersom det i detta direktiv inte fastställs några lägsta bötesnivåer bör domarna eller domstolarna under alla omständigheter utdöma lämpliga påföljder med beaktande av den berörda juridiska personens individuella, ekonomiska och andra förhållanden och av gärningens allvar.**
- (14) **Begreppet försvårande omständigheter bör förstås antingen som sakförhållanden som gör det möjligt för domstolen att utdöma ett högre straff för samma brott än vad som normalt utdöms när dessa sakförhållanden inte föreligger, eller som en möjlighet att behandla flera brott kumulativt för att höja påföljdsnivån. [...]** Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att föreskriva särskilda försvårande omständigheter om nationell rätt redan föreskriver separata brott eller en allmän möjlighet för nationella domstolar att väga alla relevanta försvårande omständigheter mot varandra, och detta kan leda till strängare påföljder.
- [...]
- (14a) **Det kan uppkomma en instrumentaliseringssituation där ett tredjeland eller en fientlig icke-statlig aktör uppmuntrar eller underlättar tredjelandsmedborgares och statslösa personers förflyttning till unionens yttre gränser eller till en medlemsstat, när detta agerande tyder på ett tredjelands eller en fientlig icke-statlig aktörs avsikt att destabilisera unionen eller en medlemsstat och när detta agerande riskerar att äventyra en medlemsstats väsentliga funktioner, inbegripet upprätthållandet av lag och ordning eller skyddet av den nationella säkerheten.**

- (14b) **Situationer där icke-statliga aktörer är inblandade i organiserad brottslighet, särskilt smuggling, bör inte betraktas som instrumentalisering av migranter när det inte föreligger något syfte att destabilisera unionen eller en medlemsstat.**
- (14c) **Humanitärt bistånd bör inte betraktas som instrumentalisering av migranter när det inte föreligger något syfte att destabilisera unionen eller en medlemsstat.**
- (14d) **När det gäller Cypern föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 866/2004⁷ särskilda regler som tillämpas på linjen mellan de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering utövar den faktiska kontrollen och de områden där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen. Även om den linjen inte utgör en yttre gräns, bör en situation där ett tredjeland eller en fientlig icke-statlig aktör uppmuntrar eller underlättar tredjelandsmedborgares eller statslösa personers rörlighet för att passera linjen betraktas som instrumentalisering, om alla de övriga delarna av instrumentalisering föreligger.**

⁷ Rådets förordning (EG) nr 866/2004 av den 29 april 2004 om en ordning enligt artikel 2 i protokoll nr 10 till anslutningsakten (EUT L 161, 30.4.2004, s. 128).

[...]

- (15) Tillnärmningen och verkan av de sanktionsnivåer som i praktiken utdöms bör också främjas genom gemensamma förmildrande omständigheter som återspeglar det bidrag som fysiska eller juridiska personer som har begått ett brott som avses i detta direktiv ger när de samarbetar med de behöriga nationella myndigheterna i samband med utredningen eller upptäckten av sådana brott. **Det bör under alla omständigheter ankomma på domaren eller domstolen att avgöra om påföljden ska mildras, med beaktande av alla omständigheter i det enskilda fallet.**

- (16) Medlemsstaterna bör fastställa regler om preskriptionstider för att på ett verkningsfullt sätt kunna bekämpa de brott som avses i detta direktiv, utan att det påverkar tillämpningen av nationella regler som inte fastställer preskriptionstider för utredning, lagföring och verkställighet. **Enligt detta direktiv står det dessutom medlemsstaterna fritt att, i enlighet med sina nationella rättssystem, fastställa preskriptionstider för verkställighet av påföljder som utdöms efter en lagakraftvunnen fällande dom antingen på grundval av den påföljd som faktiskt utdömts eller, alternativt, på grundval av den maximipåföljd som föreskrivs för brottet. I detta direktiv fastställs därför lämpliga preskriptionstider för vart och ett av dessa alternativ. Som allmän regel bör en preskriptionstid börja löpa vid den tidpunkt då brottet begicks. Eftersom detta direktiv fastställer minimiregler kan medlemsstaterna dock i sin nationella lagstiftning föreskriva att preskriptionstiden börjar löpa senare, till exempel vid den tidpunkt då brottet upptäcktes, förutsatt att denna tidpunkt är tydligt definierad i enlighet med nationell rätt. Om medlemsstaterna enligt detta direktiv får fastställa kortare preskriptionstider, förutsatt att preskriptionstiden kan avbrytas eller skjutas upp i händelse av vissa handlingar, kan sådana handlingar definieras i enlighet med varje medlemsstats rättssystem.**
- (17) För att motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen är det av yttersta vikt att säkerställa att vinningen av brottet verkligen tas i beslag, liksom de hjälpmedel som används för att begå brotten, till exempel båtar, båtmotorer och andra båtdelar samt andra typer av fordon. För detta ändamål bör befintliga instrument om frysning och förverkande av vinning av och hjälpmedel vid brott utnyttjas fullt ut, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1260⁸.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1260 av den 24 april 2024 om återvinning av tillgångar och förverkande (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024).

- (18) Med tanke på att de brott som avses i detta direktiv är gränsöverskridande, att gärningspersonerna är rörliga och att utredningarna också kan vara gränsöverskridande är det nödvändigt att fastställa regler om medlemsstaternas fastställande av behörighet för att effektivt motverka sådana gärningar. Olovlig transitering **genom** eller vistelse som helt eller delvis sker på en medlemsstats territorium bör göra det möjligt för en annan medlemsstat än den där den första olovliga inresan ägde rum att fastställa behörighet. Eftersom de brott som avses i detta direktiv är allvarliga och gränsöverskridande måste behörighet fastställas [...] **över** fysiska personer som är medborgare i den berörda medlemsstaten. **Av samma skäl är det nödvändigt att medlemsstaterna fastställer behörighet över brott som begåtts ombord på fartyg och luftfartyg som är registrerade i den berörda medlemsstaten eller som för dess flagg. Medlemsstaterna bör också tillåtas att utvidga sin behörighet till brott som har begåtts utanför deras territorium [...] av tredjelandsmedborgare som är stadigvarande bosatta på deras [...] territorium och av juridiska personer [...] när dessa är etablerade i den berörda medlemsstaten eller med avseende på verksamhet som helt eller delvis bedrivs på medlemsstatens territorium. [...] Medlemsstaterna, inbegripet andra medlemsstater än den där den första olovliga inresan ägde rum, bör tillåtas att fastställa behörighet i fråga om de brott som avses i detta direktiv när gärningen har begåtts utanför deras territorium och [...] syftar [...] till att de tredjelandsmedborgare som är föremål för brottet olovligen reser in i[...] eller transiterar genom [...] den berörda medlemsstaten.**
- (19) Om en tredjelandsmedborgare får hjälp att resa till en medlemsstats territorium kan de berörda medlemsstaterna fastställa sin behörighet när det gäller försök till brott, i det fall tredjelandsmedborgaren inte reser in på deras territorium. [...]

- (19a) **Medlemsstaterna uppmuntras att kriminalisera smuggling av migranter oavsett var brottet begicks och att överväga att fastställa behörighet i fråga om smuggling av migranter utanför sina territorier, utöver de minimiregler som fastställs i detta direktiv, i enlighet med internationell rätt.**
- (20) Om fler än en medlemsstat har behörighet över ett brott bör de berörda medlemsstaterna samarbeta för att fastställa vilken av dem som är bäst lämpad att väcka åtal. Om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, efter samarbete eller direkta samråd enligt rådets rambeslut 2009/948/RIF⁹, beslutar att centralisera de straffrättsliga förfarandena i en enda medlemsstat genom överföring av straffrättsliga förfaranden, bör [...] **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den 27 november 2024 om överföring av straffrättsliga förfaranden** .../... [*antagen men ännu ej offentliggjord*]¹⁰ användas för en sådan överföring. I detta syfte bör de relevanta kriterierna i artikel 5 i den förordningen vederbörligen beaktas. Vilken prioritering och vikt dessa ska ges bör baseras på de sakförhållanden och omständigheter som råder i varje enskilt fall.
- (21) För att motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen bör både straffrättsliga och förebyggande mekanismer användas. Förebyggandet av de brott som avses i detta direktiv bör minska behovet av straffrättsliga åtgärder och bör ha bredare fördelar när det gäller att minska brottsligheten. **Förebyggandet** [...] bör syfta till att öka allmänhetens medvetenhet och omfatta **lämpliga åtgärder såsom** informationskampanjer samt forsknings- och utbildningsprogram, **med respekt för nationella befogenheter och nationell rätt**. Dessa bör genomföras i samarbete med andra medlemsstater, relevanta unionsbyråer och tredjeländer.

⁹ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

¹⁰ Texten antogs den 5 november och undertecknades den 27 november. Offentliggörandet – med förordningens nummer – kommer förmodligen att ske någon gång i december.

- (22) Om de nationella myndigheter som upptäcker, utreder, lagför eller avkunnar dom avseende de brott som avses i detta direktiv saknar resurser eller befogenhet att ingripa skapar detta hinder för ändamålsenligt förebyggande och bestraffande av sådana brott. Resursbrist kan i synnerhet hindra myndigheterna från att vidta åtgärder eller begränsa deras verkställighetsåtgärder, vilket gör det möjligt för gärningspersoner att undgå ansvar eller att undgå att straffas på ett sätt som motsvarar brottets svårhetsgrad. Minimikriterier för resurser och befogenhet att ingripa bör därför fastställas.
- (23) För att brottsbekämpningskedjan ska fungera ändamålsenligt krävs en rad specialistkunskaper. På grund av de komplexa utmaningar som hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen innebär, och arten av sådana brott, krävs ett sektorsövergripande tillvägagångssätt, en hög nivå av juridiska kunskaper, teknisk expertis och ekonomiskt stöd samt en hög kompetens- och specialiseringsnivå inom alla relevanta behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör tillhandahålla utbildning anpassad till respektive yrkesroller för dem som upptäcker, utreder, lagför eller avkunnar dom avseende brott som rör hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen.
- (24) För att säkerställa att verkställigheten blir framgångsrik bör medlemsstaterna tillhandahålla **de behöriga myndigheterna** effektiva utredningsverktyg för de brott som avses i detta direktiv, såsom de som **finns tillgängliga enligt** [...] deras nationella rätt för kamp mot organiserad brottslighet och andra allvarliga brott. **Sådana verktyg kan omfatta** [...] avlyssning, övervakning inklusive elektronisk övervakning, övervakning av bankkonton och andra finansiella utredningsverktyg. **Dessa** [...] verktyg bör **användas** [...] i enlighet med proportionalitetsprincipen och med full respekt för [...] stadgan [...]. I enlighet med nationell rätt bör användningen av dessa utredningsverktyg motiveras av arten och svårhetsgraden av de brott som utreds. Rätten till skydd för personuppgifter bör respekteras.

- (25) [...] ¹¹[...]
- (26) För att kampen mot hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen ska bli verkningsfull är det nödvändigt att medlemsstaternas behöriga myndigheter samlar in korrekta[...] uppgifter om omfattningen och utvecklingen av de brott som avses i detta direktiv[...]. Medlemsstaterna bör **som ett minimum** samla in relevanta **befintliga** statistiska uppgifter **som finns tillgängliga på central nivå** om sådana brott och rapportera om dem till kommissionen. Kommissionen bör regelbundet bedöma och offentliggöra resultaten på grundval av uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör också regelbundet samla in och sprida information och **befintliga** statistiska uppgifter om tillämpningen av detta direktiv för att möjliggöra övervakning av dess genomförande. Informationen och de statistiska uppgifterna bör [...] samlas in på grundval av gemensamma miniminormer.
- (27) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa minimiregler för att förebygga och motverka hjälp till olovlig inresa, transitering och vistelse i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

¹¹ [...]

- (28) Detta direktiv överensstämmer med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt respekten för och skyddet av människans värdighet, människans rätt till integritet, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande bestraffning eller behandling, rätten till frihet och säkerhet, barnets rättigheter, föreningsfriheten, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt förbudet mot *ne bis in idem*.
- (29) Syftet med detta direktiv är att ändra och utvidga bestämmelserna i direktiv 2002/90/EG och rambeslut 2002/946/RIF. Eftersom de ändringar som ska göras är väsentliga bör direktiv 2002/90/EG och rambeslut 2002/946/RIF av tydlighetsskäl ersättas i sin helhet med avseende på de medlemsstater som är bundna av detta direktiv.
- (30) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹² och utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket¹³.
- (31) Irland deltar i detta direktiv i enlighet med artikel 5.1 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG¹⁴.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, EUT L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>.

¹³ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen 2019/C 384 I/01 (EUT C 384 I, 12.11.2019, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019\(3\)/oj](http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019(3)/oj)).

¹⁴ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

- (32) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll[...] **nr 22** om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta direktiv är en utveckling av Schengenregelverket [...] **ska** Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta direktiv, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.
- (33) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁵, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 E [...] i rådets beslut 1999/437/EG¹⁶.

¹⁵ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI:

[http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj).

¹⁶ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

- (34) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁷, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 E [...] i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁸.
- (35) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 E [...] i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU²⁰.

¹⁷ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁸ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

¹⁹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

²⁰ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (36) När det gäller Cypern[...] utgör detta direktiv en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt [...].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

I detta direktiv fastställs minimiregler om brottsrekvisit och sanktioner för hjälp till olovlig inresa i, transitering **genom** och vistelse för tredjelandsmedborgare **på en medlemsstats territorium**, samt åtgärder för att förebygga och motverka sådana brott.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som heller inte är en person som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399.
2. *ensamkommande barn*: en tredjelandsmedborgare yngre än 18 år som anländer till medlemsstaternas territorium utan en medföljande vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, så länge vederbörande inte faktiskt tas om hand av en sådan person, inbegripet en underårig som har lämnats ensam utan medföljande vuxen efter det att han eller hon rest in på medlemsstaternas territorium.
3. *juridisk person*: varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

Artikel 3

Brott

[...] Medlemsstaterna ska säkerställa att avsiktlig hjälp till en tredjelandsmedborgare att resa in i, transitera genom eller vistas på en medlemsstats territorium i strid med relevant unionsrätt eller den berörda medlemsstatens lagstiftning om tredjelandsmedborgares inresa, transitering och vistelse utgör ett brott om [...] den person som utför gärningen begär, tar emot eller accepterar, direkt eller indirekt, en ekonomisk eller materiell fördel, eller ett löfte därom, eller utför sin gärning för att erhålla en sådan fördel [...].

[...]

[...]

Artikel 4

Grova brott

(utgår)

Artikel 5

Anstiftan, medhjälp och försök

Medlemsstaterna ska säkerställa att anstiftan, medhjälp och försök till något av de brott som avses i artikel[...] 3[...] är straffbart.

Artikel 6

Påföljder för fysiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 är belagda med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3[...] är belagda med ett högsta fängelsestraff på minst **tre** år.
3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de brott som avses i [...] **artikel 3** är belagda med ett högsta fängelsestraff på minst [...] **åtta** år **om**
 - a) **brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rådets rambeslut 2008/841/RIF,**
 - b) **brottet allvarligt äventyrade livet för tredjelandsmedborgare som var föremål för brottet,**
 - c) **brottet begicks med användning av grovt våld mot de tredjelandsmedborgare som var föremål för brottet,**
 - d) **den tredjelandsmedborgare som var föremål för brottet var särskilt utsatt, såsom ett ensamkommande barn.**

Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida denna bestämmelse även är tillämplig i situationer som avser avsiktlig hjälp till en tredjelandsmedborgare att vistas på en medlemsstats territorium.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de brott som avses i [...] artikel 3[...] är belagda med ett högsta fängelsestraff på minst [...] **tio år om brottet, genom att allvarligt äventyra livet för en tredjelandsmedborgare som var föremål för brottet, orsakade den personens död.**
5. Utöver de straffrättsliga påföljder som utdöms i enlighet med punkterna 1–4 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att fysiska personer **som** har [...] **begått** [...] de brott som avses i artiklarna 3[...] och **5** kan bli föremål för **kompletterande** straffrättsliga eller icke-straffrättsliga sanktioner eller åtgärder som beslutats av en behörig myndighet, [...] **vilka kan inbegripa följande:**
- a) Böter.
 - (a) Återkallande av tillstånd att bedriva verksamhet som ledde till det berörda brottet, eller förbud mot att direkt eller genom mellanhand utöva den yrkesverksamhet genom vilken brottet begicks.
 - b) [...]
 - c) Förbud mot inresa till och vistelse på medlemsstaternas territorium [...].
 - d) Uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner.
 - e) *(har flyttats till -a)*
- [...]

Artikel 7

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 och som begåtts till fördel för den juridiska personen av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den berörda juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på
 - a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar om brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av en person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennas fördel begå de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5.
3. En juridisk persons ansvar enligt punkterna 1 och 2 **i den här artikeln** ska inte **hindra** [...] straffrättsliga förfaranden mot fysiska personer som **begår, anstiftar** eller är medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5.

Artikel 8

Påföljder [...] för juridiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en juridisk person som hålls ansvarig i enlighet med artikel 7.1 **eller 7.2 kan bli föremål för** effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga **eller icke-straffrättsliga påföljder [...] eller åtgärder.**
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att **påföljder [...]** eller åtgärder för juridiska personer som enligt artikel 7.1 **eller 7.2 hålls** ansvariga för de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 **ska omfatta straffrättsliga eller icke-straffrättsliga böter och får omfatta andra straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder [...] eller åtgärder, såsom följande [...]:**
 - a) [...]
 - b) Fråntagande av rätt till offentliga förmåner[...] **eller** stöd [...].
 - c) [...] Uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag, [...] förmåner **och licenser.**
 - d) Tillfälligt eller permanent näringsförbud.
 - e) Rättslig övervakning.
 - f) Rättsligt beslut om upplösning av verksamheten.
 - g) [...] Stängning av inrättningar som [...] användes för att begå brottet.

- h) Återkallande av tillstånd att bedriva verksamhet som ledde till [...] **det berörda** brottet [...].

[...]

3. **Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att, åtminstone för juridiska personer som hålls ansvariga i enlighet med artikel 7.1, de brott som omfattas av artiklarna 3, 6.3 och 6.4 är belagda med straffrättsliga eller icke-straffrättsliga böter, [...] vars belopp ska stå i proportion till gärningens allvar [...] och den berörda juridiska personens individuella, ekonomiska och andra omständigheter. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att högstanivån för sådana böter inte är lägre än**

- a) **för de brott som omfattas av [...] artikel 3[...]:**

- i) **3 %** av den juridiska personens totala globala omsättning, antingen under det räkenskapsår som föregick det räkenskapsår då brottet begicks, eller under det räkenskapsår som föregick **det räkenskapsår då [...]**beslutet **att ålägga böter fattades, eller**

- ii) **ett belopp motsvarande 24 000 000 EUR,**

- b) **för de brott som omfattas av [...] artikel [...] 6.3 och 6.4:**

- i) **5 %** av den juridiska personens totala globala omsättning, antingen under det räkenskapsår som föregick det räkenskapsår då brottet begicks, eller under det räkenskapsår som föregick det räkenskapsår då [...]beslutet **att ålägga böter fattades, eller**

- ii) **ett belopp motsvarande 40 000 000 EUR.**

[...]

4. [...] Medlemsstaterna får **fastställa** [...] regler [...] **för** fall där det inte är möjligt att fastställa bötesbeloppet på grundval av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregick det räkenskapsår då brottet begicks, eller under det räkenskapsår som föregick **det räkenskapsår då** [...] beslutet **att ålägga böter fattades**.
5. **Om det är nödvändigt för att bevara enhetligheten i det nationella påföljdssystemet för juridiska personer får det högsta bötesbeloppet för juridiska personer som hålls ansvariga i enlighet med artikel 7.1 för de brott som omfattas av artiklarna 3, 6.3 och 6.4 skilja sig från det som anges i artikel 8.3, förutsatt att påföljdsnivån till följd därav är förenlig med den som föreskrivs i nationell rätt för brott av motsvarande svårhetsgrad som begås av juridiska personer och att påföljderna är effektiva, proportionella och avskräckande.**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.2 ska sådana påföljdssystem också omfatta följande möjligheter:

- a) **Åläggande av ekonomiska sanktioner som tar hänsyn till luckor eller brister i den juridiska personens struktur och organisation som har möjliggjort att brottet begåtts.**
- b) **Skadeståndsanspråk.**
- c) **Förverkande.**

Artikel 9

Försvårande omständigheter

I den mån följande omständigheter inte ingår i brottsrekvisiten för de brott som avses i artikel 3 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att en eller flera av följande omständigheter, i enlighet med nationell rätt, kan betraktas som en försvårande omständighet[...] vid de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5:

- a) Brottet begicks av en offentlig tjänsteman i samband med tjänsteutövning.
- b) [...]
- c) Gärningspersonen har tidigare **genom lagakraftvunnen dom** dömts för brott av samma slag [...] **som dem som avses i artikel 3[...] eller 5.**
- d) Brottet medförde eller ledde till att en tredjelandsmedborgare som var föremål för brottet [...] blev föremål för instrumentalisering.
- e) Identitets- eller resehandlingar undanhölls tredjelandsmedborgare som var föremål för brottet.
- f) [...]
- g) **Brottet begicks genom grym, omänsklig eller förnedrande behandling av en tredjelandsmedborgare som var föremål för brottet.**

Artikel 10

Förmildrande omständigheter

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att [...], när det gäller de **relevanta** brott som avses i artiklarna 3[...] och 5, **en eller flera av följande omständigheter, i enlighet med nationell rätt**, kan betraktas som en förmildrande omständighet [...]:

- a) **gärningsmannen förser de behöriga myndigheterna med information som hjälper dem att** identifiera eller lagföra andra gärningsmän, [...]
- b) **gärningsmannen förser de behöriga myndigheterna med information som hjälper dem att** finna bevisning.

Artikel 11

Preskriptionstider [...]

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för **att** [...] **möjliggöra** utredning, åtal, rättegång och [...] **avgörande** i fråga om de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brotten begåtts, i syfte att hantera dessa brott på ett ändamålsenligt sätt.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att föreskriva en preskriptionstid som möjliggör verkställighet av påföljder som utdöms efter en lagakraftvunnen fällande dom för brott som avses i artikel 3 under en tillräckligt lång tidsperiod efter den fällande domen.

[...]

2. Den preskriptionstid som avses i punkt 1 första stycket[...] ska vara som följer:

- a) Minst tre år från det att brottet begicks för ett brott som är belagt med ett maximistraff på minst tre års fängelse.**
- b) Minst åtta år från det att brottet begicks för ett brott som är belagt med ett maximistraff på minst åtta års fängelse.**
- c) Minst tio år från det att brottet begicks för ett brott som är belagt med ett maximistraff på minst tio års fängelse.**

[...]

3. Den preskriptionstid som avses i punkt 1 andra stycket ska vara som följer:

- a) Minst tre år från dagen för den lagakraftvunna fällande domen när det gäller
 - i) ett fängelsestraff på upp till ett år, alternativt
 - ii) ett fängelsestraff för ett brott som är belagt med ett maximistraff på minst tre års fängelse, och
- b) i) minst fem år från dagen för den lagakraftvunna fällande domen [...] när det gäller ett fängelsestraff på mer än ett år, alternativt
 - ii) minst åtta år från dagen för den lagakraftvunna fällande domen när det gäller ett fängelsestraff för ett brott som är belagt med ett maximistraff på minst åtta års fängelse, [...] och

[...]

c)[...] minst tio år från dagen för den lagakraftvunna fällande domen när det gäller

- i) ett fängelsestraff på mer än fem år, alternativt
- ii) ett fängelsestraff för ett brott som är belagt med ett maximistraff på minst tio års fängelse.

4. Genom undantag från punkterna 2 **b–c**, [...] 3 **b ii** och 3 **c** får medlemsstaterna fastställa en kortare preskriptionstid, **dock inte kortare än fem år**, förutsatt att preskriptionstiden kan avbrytas eller suspenderas i händelse av vissa handlingar. [...]

Artikel 12

Behörighet

1. Varje medlemsstat ska **vidta de åtgärder som krävs för att** fastställa sin behörighet över **de** brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 om [...]
- a) **brottet** helt eller delvis **begicks inom** dess territorium,
 - b) **gärningsmannen** är [...] en av dess medborgare [...],

[...]

[...] **c) brottet begicks** [...] ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i **den berörda medlemsstaten** [...] eller som för dess flagg.

[...]

- 2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att utvidga sin behörighet till ett eller flera brott som avses i artiklarna 3 och 5 och som har begåtts utanför dess territorium i följande fall:**
- a) Gärningsmannen är stadigvarande bosatt på dess territorium.**
 - b) Brottet utförs till fördel för en juridisk person**
 - i) som är etablerad på dess territorium,**
 - ii) med avseende på verksamhet som helt eller delvis bedrivs på medlemsstatens territorium.**
 - c) Gärningen syftar till olaglig inresa eller transitering av tredjelandsmedborgare, som var föremål för brottet, på den medlemsstatens territorium.**

3.[...]

4. [...] **I det fall som avses i punkt 1 b, och om en medlemsstat har beslutat att utvidga behörigheten i enlighet med punkt 2, ska varje medlemsstat, [...] vid lagföringen av de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 och som begåtts utanför en medlemsstats territorium [...] vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att utövandet av dess behörighet inte omfattas av [...] villkoret att åtal kan väckas endast efter en anmälan från den stat där brottet begicks.**

[...]

5. [...] Om ett brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 omfattas av fler än en medlemsstats behörighet, ska [...] **dessa** medlemsstater samarbeta för att fastställa vilken medlemsstat som ska genomföra **det** straffrättsliga förfarandet. Ärendet ska, om så är lämpligt och i enlighet med artikel 12.2 i rambeslut 2009/948/RIF²¹, hänskjutas till Eurojust.

Artikel 13

Förebyggande insatser

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga **åtgärder** [...], såsom informations- och upplysningskampanjer samt forsknings- och utbildningsprogram, **i förekommande fall med särskild uppmärksamhet på onlinedimensionen och med respekt för nationella befogenheter och nationell rätt** , som syftar till att öka allmänhetens medvetenhet och minska förekomsten av de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5.

²¹ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

2. När så är lämpligt ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att genomföra den verksamhet som avses i punkt 1 i samarbete med andra medlemsstater, relevanta unionsbyråer, [...] tredjeländer **samt relevanta organisationer i det civila samhället och andra berörda parter, såsom den privata sektorn.**

Artikel 14

Resurser

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheter **som** [...] upptäcker[...], utreder[...], lagför[...] eller meddelar[...] dom avseende de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckligt med ekonomiska och tekniska resurser [...] för att de på ett ändamålsenligt sätt ska kunna utföra sina uppgifter i samband med genomförandet av detta direktiv.

Artikel 15

Utbildning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa tillräckliga resurser för och tillhandahållande av **regelbunden och** specialiserad utbildning [...] för deras personal inom brottsbekämpning[...] och vid myndigheter, inbegripet domstolspersonal, hjälp- och stödtjänster samt gränsbevakningstjänstemän, med ansvar för brottsutredningar och brottmålsprocesser avseende de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5.
2. Utan att det påverkar domstolsväsendets oberoende och **olikheter i domstolsväsendets organisation i unionen** ska medlemsstaterna **uppmuntra både allmän och specialiserad utbildning för domare och åklagare** [...] som deltar i straffrättsliga förfaranden och utredningar med avseende på målen för detta direktiv.

Artikel 16

Utredningsverktyg

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa tillgången till verkningsfulla och proportionerliga verktyg för utredning och lagföring av de brott som avses i artiklarna 3[...] och 5. När så är lämpligt ska dessa verktyg inbegripa särskilda utredningsverktyg, t.ex. sådana som används för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott[...].

Artikel 17

Insamling av uppgifter och statistik

1. Medlemsstaterna ska [...] säkerställa att det finns ett system för registrering, framtagande och tillhandahållande av anonymiserade statistiska uppgifter [...] om den typ av brott som avses i artiklarna 3[...] och 5 i syfte att övervaka effektiviteten i deras system för bekämpning av de brott som avses i detta direktiv.
2. De statistiska uppgifter som avses i punkt 1 ska [...] **åtminstone omfatta befintliga uppgifter som finns tillgängliga på central nivå om följande:**
 - a) Antalet registrerade tredjelandsmedborgare som blivit föremål för brottet, uppdelat efter medborgarskap, kön och ålder (barn/vuxen) i enlighet med nationell rätt och praxis.
 - b) [...]

- c) Antalet fysiska personer som åtalats för brott som avses i detta direktiv, [...].
- d) Antalet juridiska personer som åtalats för brott som avses i detta direktiv, [...]
- e) Antalet **beslut om åtal** [...] (**beslut** att väcka åtal eller inte väcka åtal)[...]
- f) Antalet lagakraftvunna domstolsavgöranden [...] (dvs. fällande dom, frikännande, [...]).
- g) Antalet fysiska personer som dömts för brott som avses i detta direktiv, [...].
- h) Antalet fysiska personer som är föremål för påföljder uppdelat efter typ och nivå av straff (fängelse, böter, andra), samt efter kön och medborgarskap.
- i) Antalet juridiska personer som dömts för brott som avses i detta direktiv, [...].
- j) Antalet juridiska personer som blivit föremål för sanktioner **till följd av en fällande dom**, uppdelat efter [...] typ av sanktion (böter, övriga).
- k) [...]

3. Medlemsstaterna ska [...] årligen till kommissionen översända de statistiska uppgifter som avses i punkt 2 för det föregående året i ett standardiserat, lättillgängligt och jämförbart format. Medlemsstaterna ska sträva efter att översända dessa uppgifter senast den 30 september varje år och ska översända dem senast den 31 december. [...]

Artikel 18

[...]

Hänvisningar till direktiv 2002/90/EG och rambeslut 2002/946/RIF

Hänvisningar till direktiv 2002/90/EG och rambeslut 2002/946/RIF ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

[...]

Artikel 19

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [...] **två år från [...] den dag då detta direktiv träder i kraft** [...] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska **genast underrätta [...]**kommissionen **om detta [...]**.
 2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. **Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.**
 3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
-